

**مسئول و مرجع سلامت کشور،
وزارت بهداشت درمان و
آموزش پزشکی است**

دکتر رضا ملک زاده معاون تحقیقات و فناوری وزارت بهداشت با اعلام این مطلب همچنین درباره مسئله سالم بودن محصولات تراریخته، شایعات و تبلیغات منفی علیه این گونه محصولات عنوان کرده است که هجده رسانه‌ای شدیداً علیه محصولات تراریخته در ماه‌های اخیر بوجود آمده است. علاوه بر اینکه وزرای بهداشت در تمامی دوره‌ها بر سلامت این محصولات تاکید داشته‌اند. مسئول و مرجع سلامت کشور، وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی است و **غیر از وزارت بهداشت افراد دیگر نمی‌توانند در رابطه با سلامت این محصولات نظری بدهند و اگر هم نظر بدهند قابل استناد نیست.** بر طبق نظر دکتر ملک زاده علاوه بر این افراد متفرقه باید ادعاهای خود در رابطه با این محصولات را ثابت کنند، زیرا که هیچ مستند علمی قابل وثوقی در رابطه با ادعای ایشان موجود نیست و.... ادامه در صفحه دو

گیاهان تراریخته

سازمان جهانی بهداشت، سازمان ایمنی غذا اروپا، وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی کشور سلامت محصولات تراریخته را تایید کرده است

جدیدی از اصلاح ژنتیکی و افزودن هدفمند یک یا چند ژن دلخواه به ژنوم موجود مورد نظر است و هر ژن نیز در بردارنده اطلاعاتی است که صفتی مفید را در موجود زنده ایجاد کند. علاوه بر این‌ها، اقتصاد کشاورزان تولید کننده این محصولات نیز متحول شده و با آسان سازی کشاورزی و افزایش درآمد حاصل از آن، گام موثری در جهت رفاه کشاورزان و تولیدکنندگان این محصولات برداشته شده است. ایران در سال ۲۰۰۴ میلادی برای اولین بار محصول برنج تراریخته‌ای را به تولید انبوه رسانید. از سال ۲۰۰۵ نام ایران به عنوان اولین و تنها کشور تولید کننده برنج تراریخته در فهرست تولیدکنندگان گیاهان تراریخته قرار گرفت.

گیاهان تراریخته (Transgenic) با استفاده از پیشرفته‌ترین فناوری روز موجود با ویژگی‌های مثبت جدید ایجاد می‌شود. در این فرایند، ژن یا ژن‌هایی از یک موجود به موجود دیگر منتقل می‌شود. با انتقال ژن جدید به سلول یا موجود زنده ویژگی جدیدی در آن موجود ایجاد می‌شود که به این ترتیب دچار تغییر در ماده ژنتیکی خود شده یا به عبارتی اصلاح ژنتیکی شده است که به آن Modified Organism Genetically یا به اختصار GMO می‌گویند. انتقال ژن به موجودات هم با روش‌های سنتی از هزاران سال قبل، هم به صورت طبیعی در طبیعت و هم با به کارگیری فنون مهندسی ژنتیک میسر می‌شود. مهندسی ژنتیک، نوع

**استفتا از محضر مقام معظم رهبری
و سایر مراجع عظمی در خصوص
محصولات تراریخته**

پاسخ حضرت آیت الله حاج سید علی خامنه‌ای، مقام معظم رهبری
عمل مذکور در موارد ذکر شده فی نفسه اشکالی ندارد

موضوع: خوردنی‌ها و آشامیدنی‌ها، صید و ذبح
پاسخ حضرت آیت الله حاج شیخ علی سیستانی
به خودی خود اشکال ندارد.
موضوع: تغذیه
پاسخ حضرت آیت الله حاج شیخ ناصر مکارم شیرازی
۱- چنانچه استفاده از آن محصولات ضرر مهمی برای بدن نداشته باشد، مانعی ندارد.
۲- چنانچه جزء بدن گیاه یا حیوان حلال گوشت شود، استفاده از آن گیاه یا حیوان حلال گوشت اگر ضرر قابل توجهی برای انسان نداشته باشد مانعی ندارد.
کد رهگیری: ۹۵۰۳۰۷۰۱۷۴

**"ممنوعیت واردات، تولید و مصرف محصولات
تراریخته" = بروز بحران‌های شدید ناشی
از کمبود روغن، مرغ و گوشت و تعطیلی
کارخانجات تسویه روغن و روغن کشی و بیکاری
کارگران در کمتر از ۳ ماه!**

زیرا

با توجه به وابستگی ۹۰ درصدی کشور به واردات روغن نباتی و خوراک دام و طیور، با توجه به اینکه بیش از ۸۰ درصد روغن نباتی و خوراک دام مصرفی کشور را سویا، ذرت و کلزا تشکیل می‌دهند، با توجه به اینکه تقریباً تمامی سویا و نیمی از ذرت و کلزای موجود در بازار جهانی تراریخته هستند، بنابراین هر نوع ممنوعیتی به مفهوم ایجاد اختلال جدی در تامین روغن نباتی و خوراک دام و در خوش بینانه‌ترین حالت امکان تامین آن به سه برابر قیمت از بازار جهانی و افزایش قیمت مرغ تا کیلویی ۲۰ هزار تومان، گوشت قرمز تا کیلویی ۱۰۰ هزار تومان و روغن نباتی تا سه برابر قیمت خواهد شد.

دولت جمهوری اسلامی ایران تعهد خود را به مسائل ایمنی زیستی با پیوستن به پروتکل کارتاها در سال ۱۳۸۲ و تصویب آن در مجلس شورای اسلامی نشان داد. بر این اساس کشور ما موظف به فراهم آوردن کلیه زیرساخت‌ها و قوانین و مقررات لازم در زمینه اجرای پروتکل شد. در پی آن قانون ملی ایمنی زیستی تبیین شده است بر اساس ماده ۲ قانون ملی ایمنی زیستی جمهوری اسلامی ایران کلیه امور مربوط به تولید، رهاسازی، نقل و انتقال داخلی و فرامرزی، صادرات، واردات، عرضه، خرید، فروش، مصرف و استفاده از موجودات زنده تغییر شکل یافته ژنتیکی با رعایت مفاد این قانون مجاز است و دولت مکلف است تمهیدات لازم را برای انجام این امور از طریق بخش‌های غیر دولتی فراهم آورد.

ادامه در صفحه چهارم

**گیاهان تراریخته در
ایران از دیدگاه قوانین
و اسناد بالادستی**

ادامه از صفحه اول

تا امروز هیچ مستندی علیه این نوع محصولات به این وزارت ارائه نشده است. وی در پاسخ به این پرسش که غیر از سازمان بهداشت جهانی و وزارت بهداشت، آیا مراجع معتبر دیگری نیز سلامت این محصولات را تایید کرده‌اند، گفت: بله، تحقیقات متعددی وجود دارد. یکی از آن‌ها **تحقیق ۲۵ ساله اتحادیه اروپایی است که پس از ۲۵ سال تحقیق و مشارکت صدها محقق و ۵۰۰ گروه تحقیقاتی مستقل در نهایت اعلام کرده است که این محصولات کاملا سالم هستند.**

معاون تحقیقات و فناوری وزارت بهداشت عنوان کرده است که اخیرا در یک اقدام مستقل دیگر **آکادمی علوم، مهندسی و پزشکی ملی آمریکا در یک تحقیق مستقل سلامت این محصولات را طی ۲۰ سال گذشته مورد بررسی قرار داده‌اند و در نهایت نتیجه‌گیری کرده‌اند که این محصولات ایمن و سلامت هستند.**

وی درباره اینکه برخی از مدعیان اعلام می‌کنند که ۲۸ کشور اروپایی مصرف این محصولات را ممنوع کرده‌اند، اظهار داشته این موضوع صحت ندارد. **EFSA که مرجع صدور مجوز به محصولات غذایی و بررسی سلامت محصولات غذایی در اتحادیه اروپایی است، تا کنون برای ۷۱ محصول تراریخته مجوز مصرف صادر کرده است و این محصولات سال‌ها است که در اروپا مصرف می‌شوند.**

دکتر ملک زاده گفتند علاوه بر این مشخصا برخی از محصولات هستند مثل سویا که می‌توان گفت معادل غیرتراریخته در بازار تجارت جهانی از آن‌ها وجود ندارد و تقریبا همه کشور‌های جهان از محصولات تراریخته

مهندسی ژنتیک به صورت طبیعی در طبیعت اتفاق میافتد

نتایج یک تحقیق جدید نشان می‌دهد که گیاهان تراریخته به صورت عادی نیز در طبیعت تولید شده و مورد استفاده انسان قرار گرفته‌اند. نتایج یک تحقیق علمی جدید که در سال ۲۰۱۵ میلادی در شماره ۱۱۲ مجله علمی بسیار معتبر PNAS منتشر شده است، نشان می‌دهد که گیاه سیب‌زمینی شیرین یک گیاه تراریخته است که حدود هشت هزار سال قبل از طریق انتقال یک ژن از یک باکتری خاکزی موسوم به باکتری آگروباکتریوم در طبیعت تراریخته شده است. انتقال این ژن از باکتری به گیاه که در شرایط طبیعی روی داده، باعث شده است که ریشه این گیاه متورم و بزرگ شده و بدین ترتیب غده‌های خوشمزه‌ای به وجود بیاید که هزاران سال است در سبد غذایی انسان در سرتاسر جهان قرار دارد. ژنی که از باکتری به گیاه منتقل شده است، نوعی هورمون رشد در گیاه تولید می‌کند که منجر به بزرگ شدن ریشه گیاه می‌شود. این کشف از طریق مقایسه رمز ژنتیکی گیاه سیب‌زمینی شیرین با رمز ژنتیکی باکتری حاصل شده است. کشف رمز ژنتیکی روشی نسبتا جدید

استفاده می‌کنند.

از سوی دیگر حداقل ۵ کشور اروپایی سال‌هاست که به کشت و کار این نوع محصولات اشتغال دارند.

وی درباره مزیت سلامت غذایی محصولات تراریخته به محصولات غیرتراریخته، اشاره کرده است که اول اینکه برخی از **محصولات تراریخته مقاوم به آفت هستند و در فرایند تولیدشان بی‌نیاز از مصرف سموم افت کش هستند و برخی نیز مقاوم به علف‌کش هستند که در این نوع محصولات، از سموم علف کش ایمن تر استفاده می‌شود.**

معاون وزیر بهداشت یادآور شده است عوارض باقیمانده سموم شیمیایی کشاورزی در غذای مردم بر سلامت انسان‌ها کاملا ثابت شده است. وقتی ما بتوانیم این سموم را در محصولات حذف کنیم یا کاهش دهیم و یا از سموم ایمن‌تر استفاده کنیم، صد در صد غذای سالم‌تری به سفره‌ی مردم اضافه شده است. در برخی موارد نیز ارزش غذایی محصولات تراریخته افزایش یافته است و مثال معروف و ارزشمند آن برنج طلایی است که ویتامین آ دارد. برنج‌های تراریخته‌ای هم تولید شده‌اند که آهن قابل جذب زیادی دارند و به ویژه برای خانم‌ها خیلی مفید است. سموم علف‌کش و اینکه برخی اعلام می‌کنند که گلايفوسیت که در فرآیند کشت محصولات تراریخته مقاوم به علف‌کش استفاده می‌شود، سرطان‌زاست، در حالی که سازمان بهداشت جهانی و سازمان خواروبار جهانی در یک بررسی مشترک تمامی سموم علف‌کش را مورد بررسی قرار داده‌اند. وی تاکید کرده است که این دو **سازمان جهانی در نهایت اعلام کرده‌اند که گلايفوسیت که از ۵۰ سال پیش در کشاورزی مصرف**

می شود و اخیرا در فرآیند کشت برخی از محصولات تراریخته در مزارع نیز جایگزین علف کش های بسیار خطرناک شده است، جزو کم خطرترین انواع علف کش هاست.

معاون تحقیقات و فناوری وزارت بهداشت با تاکید بر اینکه وزارت بهداشت متولی تصمیم‌گیری نهایی در حوزه سلامت محصولات تراریخته است، گفته است که قطعاً و یقیناً وزارت بهداشت و سازمان غذا و دارو متولی سلامت مردم چه در حوزه محصولات تراریخته و چه در حوزه‌های دیگر محصولات از جمله محصولات ارگانیک است. سازمان غذا و دارو هم بر مبنای مستندات باید پاسخ دهد و نمی‌توان محصولاتی را نفی کرد! **قانون ملی ایمنی زیستی صدور مجوز محصولات تراریخته در حوزه غذایی و بهداشتی را بر عهده وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی گذاشته است.** در وزارت بهداشت نیز تقاضا‌های وارد شده به دقت مورد بررسی قرار می‌گیرند و بعد مجوز می‌گیرند؛ پس جای هیچ‌گونه نگرانی برای مردم باقی نخواهد ماند. وی درباره «شورای ملی ایمنی زیستی» که وزیر بهداشت نیز عضو آن است گفته است که در قانون ملی ایمنی‌زیستی «شورای ملی ایمنی‌زیستی» با ریاست معاون اول رئیس‌جمهور و عضویت وزرای جهاد کشاورزی، بهداشت، علوم، رئیس‌سازمان حفاظت محیط زیست، نماینده انجمن‌های علمی و نماینده اعضای هیأت علمی و نظارت دو نماینده مجلس تعریف شده است. این شورا مسایل متعددی را در حوزه ایمنی زیستی کشور در دستور کار دارد. مثلا در آخرین جلسه شورای ملی ایمنی‌زیستی که در حدود ۱۵ ماه پیش برگزار شد آئین نامه اجرایی بند ب ماده ۷ قانون

سازمان های جهانی که گیاهان تراریخته را تایید کرده‌اند

نظر رسمی سازمان بهداشت جهانی (WHO) در خصوص سلامت محصولات تراریخته

سازمان بهداشت جهانی (WHO) که وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی اعتبار خاصی برای آن قائل است، و بسیاری از دستورالعمل‌ها و راهنما‌های آن سازمان را اجرا می‌نماید به عنوان یک سازمان معتبر جهانی در سایت رسمی خود در پاسخ به پرسش‌های مطرح شده، نظر رسمی خود را اعلام کرده است «**غذاهای ناشی از موجودات تراریخته‌ای که امروزه در بازار جهانی یافت می‌شوند مورد بررسی‌ها و تجزیه و تحلیل‌های مختلف و ارزیابی ریسک قرار گرفته و تایید شده‌اند و خطری برای سلامتی انسان ندارند. به‌لاوه در کشورهایی که این محصولات تایید و مصرف شده‌اند هیچ اثر سویی بر روی سلامتی انسان دیده نشده است.**».

آیا می دانید؟

۱- هم اکنون بیش از ۱۸۰ میلیون هکتار زیر کشت گیاهان تراریخت است.

http://www.isaaa.org/

۲- از میان ده کشور اصلی تولید کننده این محصولات ۸ کشور در حال توسعه هستند.

۳- حداقل ۲۸ کشور جهان این محصولات را تولید می‌کنند.

۴- آمریکا با ۷۳ میلیون هکتار بزرگترین و برزیل دومین تولید کننده بزرگ جهان هستند.

۵- آمریکا سختگیرانه ترین قوانین حاکم بر بررسی و سنجش و نیز رها سازی و استفاده از محصولات تراریخت را در جهان داراست.

۶- در آمریکا بیش از ۹۰٪ زمین‌های کشت شده زیر کشت پنبه، سویا و ذرت تراریخت هستند. اگر در این سایت GMO را جستجو کنید اطلاعات مختلفی به دست می آید http://www.ers.usda.gov

۷- محصولات تراریخت گیاهی از سال ۱۹۹۶ وارد بازار مصرف شدند و دنیا تجربه بیش از ۲۰ سال مصرف را در اختیار دارد.

۸- تاکنون هزاران مطالعه در خصوص خطرات احتمالی این محصولات در جهان انجام شده است و بی‌خطر بودن آنها بارها ثابت شده است.

۹- در اروپا، با مقررات سختگیرانه، بیش از ۷۰ مجوز برای محصولات تراریخت صادره شده است و آخرین مجوز مربوط به اوربل ۲۰۱۶ می باشد و حداقل ۱۷ محصول مختلف مجوز دریافت کرده‌اند از جمله ذرت، سویا،

پنبه و ...

http://www.efsa.europa.eu/en/search/site/GMO

http://ec.europa.eu/food/dyna/gm_register/index_en.cfm

۱۱- این محصولات در حداقل ۵ کشور اتحادیه اروپا کشت می‌شوند.

۱۲- بیش از ۹۰ درصد سویا و غذای سویایی وارداتی اتحادیه اروپا تراریخت هستند و ۹۶ درصد این محصولات وارداتی هستند http://ec.europa.eu/food/plant/docs/20150422_plant_gmo_new_authorisation_gmo_food_feed_proposal_en.pdf

توزیع محصولات تراریخته در کشورها

محصولات تراریخته به صورت تجاری در تمام شش قاره جهان کشت داده شده‌اند. از ۲۸ کشوری که در سال ۲۰۱۵ محصولات تراریخته را کشت کردند، در ۱۹ کشور ۵۰۰۰۰ هکتار یا بیشتر از این محصولات کاشت شد. این کشورهای برگ شامل آمریکا، برزیل، آرژانتین، هند، کانادا، چین، بارگوئه، پاکستان، آفریقای جنوبی، آروگوئه، بولیوی، فیلیپین، استرالیا، بورتوگال، سوئیس، مکزیک، اسپانیا، کلمبیا و سودان.

Rank	Country	2014	2015
1	USA*	73.1	70.9
2	Brazil*	42.2	44.2
3	Argentina*	24.3	24.5
4	India*	11.6	11.6
5	Canada*	11.6	11.0
6	China*	3.9	3.7
7	Paraguay*	3.9	3.6
8	Pakistan*	2.9	2.9
9	South Africa*	2.7	2.3
10	Uruguay*	1.6	1.4
11	Bolivia*	1.0	1.1
12	Philippines*	0.8	0.7
13	Australia*	0.5	0.7
14	Burkina Faso*	0.5	0.4
15	Myanmar*	0.3	0.3
16	Mexico*	0.2	0.1

*Biotech mega-countries which grew more than 50,000 hectares, or more.
**Rounded-off to the nearest hundred thousand.

Source: Clive James, 2015.

حقایق در خصوص گیاهان ترایخته برای عموم

ارگانیک قصد خالی کردن جیب ما را نداشته باشند) فقط ۱۱ میلیون نفر را می‌توانیم تغذیه کنیم و بقیه را باید وارد کنیم. ۱۷- این مسئله در مورد غذای دام و طیور خیلی برجسته‌تر است. یعنی تغذیه در مرغداری‌ها تقریبا کامل وارداتی هستند و کنگاله‌های مختلف (باقی مانده محصول بعد از روغن‌کشی) اکثرا وارداتی هستند. کنگاله‌ها به طور وسیع برای تغذیه دام‌های کوچک و بزرگ استفاده می‌شوند.

۱۸- کشور تا زمانی‌که خود تولید نکند باید واردات کند (مگر قصد داشته باشید در کشور قحطی ایجاد شود) و تا زمانی که این نوع محصولات کشاورزی را وارد می‌کند لاجرم تراریخته وارد می‌کنیم. انتخاب با ماست یا وارد کننده باقی‌بمانیم و یا تولید کننده باشیم.

۱۹- چرا این همه هجوم بر علیه تراریخت در کشور ایجاد شده است. چندین علت را می‌توان بر شمرد.

۲۰- وابسته نگه‌داشتن کشور، ادامه تحریم سیاسی و اقتصادی جمهوری اسلامی توسط کشورهای متخاصم، ادامه واردات سرسام آور برای تامین غذای مردم و ... و پولدار شدن قشر وارد کننده، فقیرتر کردن کشور از طریق واردات، عدم تولید باعث کاهش

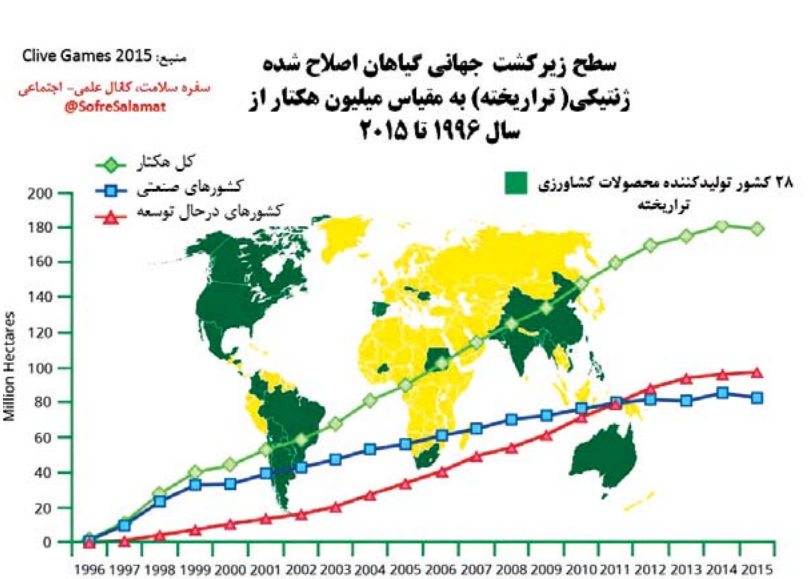
اشتغال جوانان می‌شود، وارد آوردن فشار روانی به مردم و ایجاد ناامیدی و وحشت در مردم، جداکردن مردم از حکومت با القا این تفکر که دولت برای سلامتی مردم کاری نمی‌کند و غذای مردم ناسالم است، فناوری‌هراسی و ایجاد این تفکر که فناوری و نوآوری چیزهای خطرناکی هستند و فقط بدرد کشور‌های پیشرفته می‌خورند و ...

۲۱- واردات می‌تواند حربه مناسب در شرایط سخت اقتصادی در دست دشمن برای به زانو در آوردن یک کشور باشد، عدم تولید رکود علمی کشور را در پی خواهد داشت و عقب‌نگه داشتن یک ملت باعث به زانو درآمدن یک ملت و فراموش شدن در تاریخ شود و نتیجه نهایی این نوع اقدامات نیز جلوگیری از هر نوع تلاش دولت برای تولید و پیشرفت خواهد شد.

۲۲- مخالفین در خوشبینانه ترین دیدگاه واجد تخصص و دانش لازم در این زمینه نیستند و نمی‌بایست اجازه استفاده از تریبون عمومی را برای خدمت به دشمن داشته باشند. آنهایی که با پول هدایت نشده‌اند (که متأسفانه خیلی‌ها با حمایت مالی هجمه رسانه‌ای را مدیریت می‌کنند و به فناوری‌هراسی و تشویش اذهان می‌پردازند)، بیشتر دنبال شهرت و نام هستند و به خیال خود در حال خدمت به مردم و گروهی کاملا از خارج هدایت می‌شوند هرچند اثبات آن سخت است ولی شواهد حکایت از یک کار برنامه‌ریزی شده دارد. در حرف‌های این افراد دروغ بسیار زیاد و پنهان کردن حقایق بسیار مشهود است.

۲۳- لازم است مردم عزیز کشورمان اطلاعات عمومی خود را از طریق سایت‌های معتبر داخلی و خارجی افزایش دهند و با چشم بسته در دام توطئه این نوع حملات برنامه‌ریزی شده برای تخریب کشور قرار نگیرند.

دکتر سیروس زینلی رئیس انجمن بیوتکنولوژی جمهوری اسلامی ایران رئیس شبکه پزشکی مولکولی کشور استاد تمام انستیتو پاستور ایران چهره تاثیرگذار بیوتکنولوژی کشور

ویژه نامه گیاهان تراریخته (ویژه نامندگان فرنیخته مجلس شورای اسلامی)

ادامه از صفحه اول

بر اساس این قانون شورای ملی ایمنی زیستی به ریاست معاون اول رئیس جمهور تشکیل شد. اعضای این شورا مشتمل بر وزیر علوم تحقیقات و فناوری، وزیر بهداشت درمان و آموزش پزشکی، وزیر جهاد کشاورزی، رئیس سازمان حفاظت محیط زیست و نمایندگان اعضای هیات علمی و انجمن های علمی است. دو نماینده از مجلس شورای اسلامی نیز عضو ناظر در این شورا هستند. وظایف این شورا مشتمل بر این موارد است:

۱- سیاست گذاری، تعیین و تصویب راهبرد ها در عرصه ایمنی زیستی و نظارت بر اجرا آن؛

۲- هماهنگی بین وظایف قانونی دستگاه های اجرایی ذی صلاح

۳- تصویب آئین نامه ها، دستورالعمل ها و ضوابط موضوع قانون.

در قانون ملی ایمنی زیستی سه مرجع ذی صلاح تعیین شده‌اند:

۱- وزارت جهاد کشاورزی در زمینه محصولات کشاورزی و منابع طبیعی؛

۲- وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی در زمینه مواد غذایی، آرایشی، بهداشتی و پزشکی؛

۳- سازمان حفاظت محیط زیست در زمینه حیات وحش و محیط زیست.

مسئول صدور مجوز در زمینه محصولات تغییر یافته ژنتیکی در حوزه کشاورزی و منابع طبیعی، وزارت جهاد کشاورزی و مسئول صدور مجوز در رابطه با محصولات غذایی، وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی است. مطابق ماده ۱۹ پروتکل ایمنی زیستی کارتاها، کشور های عضو ملزم هستند تا یک و فقط یک مرجع ملی را برای ارتباط با دبیرخانه پروتکل ایمنی زیستی کارتاها معرفی کنند.

ماده ۱۱ قانون ملی ایمنی زیستی به صراحت وزارت جهاد کشاورزی را به عنوان مرجع ملی ایمنی زیستی کشور تعیین کرده است.

ماده ۱۱ قانون ملی ایمنی زیستی به صراحت وزارت جهاد کشاورزی را به عنوان مرجع ملی ایمنی زیستی کشور تعیین کرده است

مرجعیت ملی ایمنی زیستی کشور تا سال ۱۳۹۱ به دلیل تمرد کارشناسان وزارت امور خارجه به وزارت جهاد کشاورزی منتقل نشد و به طور غیر قانونی در اختیار کارشناسان وزارت امور خارجه بود. متأسفانه در آن زمان وزارت جهاد کشاورزی وقت نیز مرجعیت ملی ایمنی زیستی را مطابق حق قانونی خود از وزارت جهاد کشاورزی پس نگرفت. در ضمن وزارت جهاد کشاورزی وقت نه تنها معایر با وظایف قانونی خود عمل کرده و "تمهیدات لازم مربوط به تولید، رهاسازی، نقل و انتقال داخلی و فرامرزی، صادرات، واردات، عرضه، خرید، فروش، مصرف و استفاده از موجودات زنده تغییر شکل یافته ژنتیکی" را فراهم نکرد؛ این موضوع مورد اعتراض جدی انجمن های علمی ذیربط قرار گرفت و شرکت کنندگان در هشتمین همایش ملی بیوتکنولوژی جمهوری اسلامی ایران که در تیر ماه سال ۱۳۹۲ در دانشگاه تهران برگزار شد، خواستار اجرای قانون ملی ایمنی زیستی و در ادامه آن رفع توقیف غیر قانونی و سرخود از "برنج تراریخته به عنوان اولین دستاورد کشور در حوزه مهندسی ژنتیک" شدند. در همین زمان انجمن بیوتکنولوژی ایران و سایر

در نقشه جامع علمی کشور از جهت نحوه و میزان تخصیص منابع، اعم از مالی و انسانی و توجه مدیران و مسئولان به فناوری های زیستی جزء اولویت الف قرار دارد. **دستیابی به ۳ درصد بازار جهانی با استفاده از فناوری های زیستی که در افر ۱۴۰۴ در نقشه جامع علمی کشور درج شده است که بنا به شرایط کنونی و در صورت عدم تولید محصولات تراریخته در کشور در جهان در حال پیشرفت ممکن نخواهد بود و منجر به افزایش وابستگی در کشور و بی نصیب ماندن ایران عزیز از این ارزش افزوده و خروج سالیانه ۵ میلیارد دلار ارز از کشور خواهد شد.** در راستای سند چشم انداز بیست ساله نظام جمهوری اسلامی ایران و عنیت بخشیدن به جنبش نرم افزاری علمی و با توجه به سند ملی زیست فن آوری، برنامه چهارم، پنجم و ششم توسعه دستیابی به جایگاه مناسب و با توان موثر در تعاملات

کشوری و منطقه ای، و ارتقاء مداوم این جایگاه به منظور توسعه علمی، فنی و اقتصادی جمهوری اسلامی ایران در حوزه بیوتکنولوژی مورد تاکید قرار گرفته است. براساس سند ملی زیست فناوری مصوب هیئت وزیران و مورد تایید شورای انقلاب فرهنگی، ایران باید در کوتاه مدت ۰٫۲و در بلندمدت ۰٫۵درصد از سطح زیر کشت گیاهان تراریخته دنیا را به خود اختصاص دهد که بین ۳۶۰ هزار هکتار تا ۹۰۰ هزارهکتار است. **تاسیس پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست فناوری در صدر انقلاب، تاسیس پژوهشگاه رویان در دوران ریاست جمهوری رهبر معظم انقلاب و تقریر شایسته از بز های تراریخته در رویان، تاسیس پژوهشکده بیوتکنولوژی کشاورزی در سال ۱۳۸۷ نشان از عزم ملی برای توسعه تحقیقات بیوتکنولوژی و مهندسی ژنتیک بویژه در عرصه کشاورزی دارد.**

ماده ۱۱ قانون ملی ایمنی زیستی به صراحت وزارت جهاد کشاورزی را به عنوان مرجع ملی ایمنی زیستی کشور تعیین کرده است

محصولات است تا زمینه را جهت استفاده مردم کشورمان از این فناوری را در چهارچوب قانون ملی ایمنی زیستی فراهم آورد. بر طبق ماده هفت قانون ملی ایمنی زیستی متقاضی ملکف است قبل از ارائه درخواست خود به وزارت جهاد کشاورزی ارزیابی مخاطرات احتمالی را انجام داده و به پرسش های مطرح شده در پروتکل کارتاها به صورت علمی پاسخ دهد. طبق تبصره **ماده ۴ قانون ملی ایمنی زیستی صدور مجوز در قبال مستندات علمی ارزیابی مخاطرات احتمالی ارائه شده توسط اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی و غیردولتی در رهاسازی، واردات و صادرات و نقل و انتقال داخلی و فرامرزی کلیه موجودات زنده تغییر شکل یافته ژنتیکی موضوع این قانون با رعایت بند (ج) این ماده بر عهده دستگاه های اجرایی بندهای (الف و ب) این ماده یعنی وزارت جهاد کشاورزی و وزارت بهداشت می باشد.** طی سال های ۱۳۸۴ تا ۱۳۸۸ (تمام دولت نهم) توسعه مهندسی ژنتیک از سوی وزارت جهاد کشاورزی و دولت وقت به طور کامل متوقف شد و اعتراضات انجمن های علمی و استیضاح وزیر جهاد کشاورزی و اعتراض نمایندگان هم به جایی نرسید. اما در سال ۱۳۸۸ نمایندگان مجلس شورای اسلامی وقت در اقدامی تحسین برانگیز لایحه دولت وقت برای محدودیت توسعه مهندسی ژنتیک را به صد خود تبدیل کرده و آن را تبدیل به قانونی کردند که نه تنها استفاده از محصولات تراریخته را مجاز می کرد بلکه دولت را به حمایت از توسعه کشت و کار و تولید این محصولات مکلف می کرد. با توجه به گسترش بیوتکنولوژی مدرن (مهندسی ژنتیک) در سطح جهان در حال حاضر بیش از ۱۷۰ کشور عضو پروتکل بین المللی کارتاها هستند و قوانین ایمنی زیستی خود را تدوین و تصویب کرده، یا در حال تدوین آن هستند.

کمیته صدور مجوز در وزارت جهاد کشاورزی در ارتباط با محصولات کشاورزی تراریخته

هم اکنون کمیته صدور مجوز محصولات تراریخته در وزارت جهاد کشاورزی تشکیل شده و آماده بررسی مدارک تولید کنندگان و وارد کنندگان محصولات تغییر یافته ژنتیکی جهت رهاسازی و تولید و واردات این

ویژه نامه گیاهان تراریخته (ویژه نامندگان فرنیخته مجلس شورای اسلامی)

اعتراض جامعه علمی کشور به رویکرد سازمان حفاظت محیط زیست نسبت به فناوری تراریخته

فناوری مهندسی ژنتیک گیاهان به عنوان یکی از پیشرفته ترین رهاورد های دانش بشری در حوزه کشاورزی شناخته می شود.

بیش از سیصد نفر از استادان و محققان کشور طی نامه ای سرگشاده به معصومه ابتکار، معاون رئیس جمهور و رئیس سازمان حفاظت محیط زیست از وی خواستند تا با همدلی اجازه ندهد فناوری هراسی و ممانعت از توسعه علمی در کشور ترویج یابد. جامعه علمی کشور در این نامه سرگشاده خطاب به رئیس سازمان حفاظت محیط زیست با برشمردن مزایای فناوری تراریخته از جمله کمک به حفظ محیط زیست با کاهش مصرف سموم شیمیایی و تامین امنیت غذایی بر لزوم حمایت از این فناوری تاکید کردند.

در این نامه سرگشاده آمده است که فناوری تراریخته تنها فناوری مدرن بشر است که دانش و ایمنی را همزاد با خود داشته است و هیچ گامی از پیشرفت را بدون بررسی جنبه های ایمنی، کیفی، محیط زیست و تنوع زیستی پرنداشته است.

در این نامه اعتراضی همچنین از انتصاب مدیران فناوری هراس به عنوان مشاور در سازمان محیط زیست نیز انتقاد شده است. متن کامل نامه را بخوانید.

بسمه تعالی

سرکارخانم دکتر معصومه ابتکار

معاون محترم رئیس جمهور و رئیس محترم سازمان حفاظت محیط زیست

با سلام و احترام،

چنانچه سرکارعالی استحضار دارید، امروزه صورت مسئله غذا برای بشر متمدن عبارت است از "تامین غذای سالم، کافی و با کیفیت برای جمعیت روزافزون، بدون صدمه بیشتر به محیط زیست، اکوسیستم ها و تنوع زیستی در زمینی که ظرفیت آن برای پذیرش آلودگی و ناهنجاری رو به پایان است". نگاهی کوتاه به این صورت مسئله، ما را به این واقعیت رهنمون می سازد که بشر در حوزه تامین غذا با یک پرسشنامه مواجه است. حل چنین صورت مسئله دشواری نیازمند اشراف بر معادلات بسیار پیچیده حاکم بر زندگی و مناسبات جمعیت هفت میلیارد نفری ساکن در دهکده ای به نام "جهان" و تنظیم استراتژی های پیشرفته مدیریت تلفیقی و توسعه پایدار است. استراتژی هایی که هیچ یک از توانمندی ها و دستاوردهای دانش بشری اعم از سنتی و غیرسنتی، مرسوم و غیر مرسوم، پیشرفته و غیرپیشرفته، ارگانیک و غیر ارگانیک را مطرد و یا منسوخ ندانسته و هر یک را به جای خود، در یک سیستم هماهنگ و یکپارچه با حداکثر بهره وری مورد استفاده قرار دهند.

در این اثنا، فناوری مهندسی ژنتیک گیاهان زراعی، باغی و جنگلی (گیاهان تراریخته) به عنوان یکی از پیشرفته ترین رهاورد های دانش در سطح جهان در حال حاضر بیش از ۱۷۰ کشور عضو پروتکل بین المللی کارتاها هستند و قوانین ایمنی زیستی خود را تدوین و تصویب کرده، یا در حال تدوین آن هستند.

سوانامی مصرف سموم کشاورزی در کشور بود، اکنون پنبه و چغندرقدند تراریخته ایرانی نیز آماده خدمت به کشاورزی مملکت بوده و چند محصول فاخر دیگر نیز در راهند. اکنون بشر برای حل "چالش غذا" همسو نموده است. این فناوری را به جرأت می توان تنها فناوری مدرن بشر دانست که دانش ایمنی را همزاد با خود داشته است و هیچ گامی از پیشرفت را بدون بررسی جنبه های ایمنی و کیفیت برتر، محیط زیست و تنوع زیستی بر نداشته است.

مهندسی ژنتیک روز دنیا، مهندسی ژنتیک مبتنی بر استانداردهای ایمنی زیستی است. این فناوری کلیه چالش های پیش روی خود را از طریق تغییر و تحول در روش های فنی و یا از طریق پذیرش دستورالعمل های سخت گیرانه نظارتی پشت سر گذاشته است. به این دلیل است که دولت ها و سرمایه گذاران حوزه کشاورزی در سراسر جهان، فناوری گیاهان تراریخته را به عنوان یک فناوری پیشرو و توانمند در راستای غلبه بر چالش های پیش روی بشر در حوزه سلامت و امنیت غذا، مورد توجه قرار داده اند. کشت گیاهان تراریخته توسط بیش از ۱۸ میلیون کشاورز در بیش از ۱۸۰ میلیون هکتار از حاصلخیزترین اراضی زراعی در ۲۸ کشور از پنج قاره جهان، کسب مجوز مصرف ۷۱ محصول تراریخته در اتحادیه اروپایی و مصرف این محصولات در قریب به ۲۰۰ کشور جهان را می توان نمود بارز این توجه و استقبال دانست. کشورهایی که در بین آن ها از پیشرفته ترین تا عقب مانده ترین کشورها و کشاورزانی که در بین آن ها از ثروتمندترین تا فقیرترین کشاورزان را می توان دید. این فناوری از قابلیت های بسیار زیادی برای کمک به افزایش امنیت غذایی و بنیه اقتصادی در کشورهای پیشروی در حال توسعه از جمله ایران برخوردار است. در سال های اخیر شاهد هستیم که کشورهای نظیر برزیل، آرژانتین، هند و پاکستان سهم بسیار ویژه ای برای فناوری تولید محصولات تراریخته در برنامه های توسعه کشاورزی خود در زمان حال و آینده قائل شده اند.

مهندسی ژنتیک گیاهی در ایران پس از طلوع و خیزشی تحسین برانگیز در سال های گذشته که با تولید و رهاسازی اولین محصول تراریخته ایرانی در مدت زمانی کوتاه همراه بود، یک دوره نسبتا طولانی سکون تاثربرانگیز ناشی از تغییر سلایق و رویکردهای مدیریتی را سپری نمود. با این حال، محققان پرتلاش مهندسی ژنتیک کشور در دوران کم توجهی و بی توجهی نیز از رسالت خود مبنی بر توسعه فناوری بومی و ملی تولید محصولات تراریخته دست بر نداشتند و با استفاده از امکانات و فرصت های حداقلی، افتخارات حداکثری آفریدند. اگر چند سال قبل، برنج تراریخته تنها محصول تراریخته ملی برای مبارزه با عناوین ارزشمندی همچون کشاورزی ارگانیک

(با احترام به متولیان و دست اندرکاران واقعی کشاورزی ارگانیک در کشور) به مهندسی دیدگاه مدیران تاثیرگذار پرداخته و نگرشی منفی را نسبت به موضوع گیاهان تراریخته در سطوح مختلف سازمان حفاظت محیط زیست نهادینه نمایند. البته خود حضرتعالی نیز با انتصاب یکی از سرشناس ترین و فناوری هراس ترین مدیران مخالف دولت به عنوان مشاور خود در این زمینه، به تشدید وخامت اوضاع کمک نموده اید.

لذا در راستای عمل به تعهدی که همه ما در قبال ساختن ایرانی آباد برای ملتی مسلمان و آزاد داریم و این تعهد چیزی جز عمل به سیاست های ابلاغی مقام معظم رهبری (مدظله العالی) در رابطه با اصل ۴۴ قانون اساسی، توسعه علم و فناوری، و اقتصاد مقاومتی نیست، از سرکارعالی تقاضا داریم تا با پذیرش دعوت جامعه علمی کشور در راستای رفع نیازهای محیط زیست و تنوع زیستی، و حق برخورداری ملت از امنیت غذایی و غذای پاک و سالم با نمایندگان جامعه مهندسی ژنتیک گیاهی کشور از ستاد توسعه زیست فناوری، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، مرجع ملی ایمنی زیستی، مراکز تحقیقات ملی، دانشگاه های مادر و انجمن های ملی همدلی نموده و اجازه ندهید تا برچسب فناوری هراسی و ممانعت از توسعه علمی کشور، سوابق درخشان سرکار عالی را مخدوش نماید. امید است که در سایه تعامل مستقیم و سازنده سازمان محترم محیط زیست و جامعه مهندسی ژنتیک گیاهی، برگی زرین به دفتر "همدلی و همزیانی" پیوست شود و سازمان حفاظت محیط زیست با درایت و مدیریت سرکارعالی در کنار سایر سازمان ها و نهاد های متولی، همکار توسعه و تثبیت فناوری بومی گیاهان تراریخته و محصولات GMO در کشور در سایه قانون ملی ایمنی زیستی ایران باشد.

با آرزوی توفیق الهی

۳۰۶ نفر از متخصصان ژنتیک، بیوتکنولوژی، کشاورزی و محیط زیست

برای مشاهده اسامی این افراد به سایت انجمن بیوتکنولوژی جمهوری اسلامی ایران مراجعه بفرمایید.

www.biotechsocitety.ir

وِثَره نامه گیاهان تراریخته(**وِثَره نامَندگان فرنیخته مجلس شورای اسلامی**)

از تولید گیاهان تراریخته غذایی (دارای کیفیت برتر تغذیه ای، مقاوم به آفات؛ متحمل به خشکی، مقاوم به آفت‌کش ها، متحمل به شوری، تولید کننده داروهای زیست فناوریانه و ...) به اعتقاد بسیاری از صاحب‌نظران و توری‌پردازان جهانی به‌عنوان ابزار سریع توسعه و پیشرفت در قرن بیست و یکم یاد می‌شود. ریاست محترم جمهور جناب آقای روحانی در پیامی به هشتمین همایش ملی بیوتکنولوژی و چهارمین همایش ملی ایمنی زیستی و مهندسی ژنتیک، استفاده از محصولات تراریخته را نه‌تنها یک ضرورت بلکه انتخابی هوشمندانه و آگاهانه برای حل معضلات غذایی و بهداشتی و محیط زیستی کشور محسوب کرده و غفلت در دستیابی به آن و استفاده از این فناوری را به یقین موجب کاهش اقتدار در زمان حال و شماتت ما توسط نسل آینده عنوان فرمودند. کاربرد زیست فناوری و استفاده از گیاهان تراریخته می‌تواند مستقیما اثر مثبتی در کاهش فقر از طریق افزایش تولید غذا در واحد منابع به کار رفته و بهبود سلامتی انسان داشته باشد. زیست‌فناوری توانائی پاسخگویی به مشکلات خاصی همچون افزایش تولید گیاه زراعی، افزایش تنوع گیاهان زراعی، بهبود ارزش تغذیه‌ای مواد غذایی، کاهش اثرات زیست‌محیطی تولیدات کشاورزی و افزایش رقابت در بازار را دارا است.

قبلا نشان داده شده است که دانش ژنتیک توانایی کاهش فقر را دارا است. انقلاب سبز که در سال ۱۹۶۰ شروع شد عمدتا به واسطه کشف یک ژن مسئول کوتاه شدن ارتفاع در گندم بود. دکتر نورمن بورلاگ این ژن را به تعداد زیادی از ارقام گندم جدید وارد کرد. این ارقام باعث دو برابر شدن تولید گندم در جهان شدند و وضعیت بعضی کشورها همچون هند را دگرگون ساختند، به طوری که این کشور از حالت قحطی زدگی به صادر کننده گندم تبدیل شد. غذای بیشتر با ارزش تغذیه‌ای بالاتر همواره نقشی مستقیم یا غیرمستقیم در کاهش فقر داشته است. این محصولات باعث افزایش درآمد زارعین شده و قدرت خرید آنها را برای رفع نیازهایشان افزایش می‌دهند. همچنین

وِثَره نامه گیاهان تراریخته(**وِثَره نامَندگان فرنیخته مجلس شورای اسلامی**)

ضرورت استفاده از محصولات تراریخته

تأثیرات زیست فناوری کشاورزی

این محصولات سلامتی انسان را به واسطه تغذیه بهتر بهبود می‌بخشند. کاهش فقر چالشی بزرگ برای توسعه پایدار است. سازمان ملل در گزارش خود درباره قطعنامه ۲۱، ریشه‌کن کردن فقر را به عنوان مهم‌ترین موضوع در توسعه پایدار برای آینده در نظر می‌گیرد. فقر یک پدیده چند بعدی است، ابعاد متفاوت فقر با همدیگر تعامل کرده و یکدیگر را تقویت می‌کنند. بیماری به واسطه کاهش تولید و هزینه درمان بالا یکی از دلایلی است که باعث فقر می‌شود. نسل‌های آینده از نظر تولید غذا با خطر مواجه هستند. بشر به واسطه افزایش جمعیت و محدودیت در توسعه زمین‌های قابل کشت با چالش‌های جدی روبرو خواهد شد. برای مثال در آسیا، علی‌رغم انقلاب سبز و افزایش زیاد تولید غذا در سی سال گذشته به خاطر محدودیت این افزایش در حال حاضر و نیز ادامه رشد جمعیت، ممکن است سوء تغذیه بیشتری در آینده ایجاد شود. امروزه، سوء تغذیه مشکلی جدی در این ناحیه شده است. در حدود یک پنجم جمعیت موجود در این ناحیه دچار سوء تغذیه هستند. بررسی FAO در سال ۱۹۹۹ نشان داد که از حدود

- کاهش تولید ۱۹ میلیارد کیلوگرم گاز کربنیک تنها در سال ۲۰۱۰ که معادل حذف حدود ۹ میلیون اتومبیل از جاده هاست

- حفظ تنوع زیستی از طریق صرفه جویی در کشت ۹۱ میلیون هکتار زمین
- کمک به رفع فقر از طریق کمک به ۱۵ میلیون کشاورز خرده پایی که جزو فقیر ترین مردم جهان محسوب می‌شوند.
- بازار سالانه بذرهای تراریخته حدود ۱۵ میلیارد دلار (۵۰٪ بازار جهانی بذر– ۲۸ میلیارد دلار)

- ارزش محصول نهایی تراریخته ۱۶۰ میلیارد دلار در سال
- سرانه زمین کشاورزی در سال ۱۹۶۱ از ۰/۴۴ هکتار به ۰/۱۵ هکتار در سال ۲۰۲۵ می‌رسد که استفاده از محصولات تراریخته جهت افزایش تولید ضروری خواهد بود
- میانگین ۳۶ درصد کاهش سالیانه محصول به دلیل تنش‌های زیستی (آفات، بیماری‌ها و علف‌های هرز) که با استفاده از گیاهان تراریخته مقاوم به آفات و تنش‌های زیستی جبران خواهد شد.

- ۶۰ درصد سرطان‌ها در کشور به سموم شیمیایی نسبت داده شده است که گیاهان تراریخته با کاهش استفاده سموم سلامت را به همراه خواهند داشت.
- تکنولوژی تولید گیاهان تراریخته صرفا به تولید گیاهان مقاوم به بیماری و آفت و شرایط نامساعد محیطی محدود نمی‌شود و محققان با همین تکنولوژی موفق به تولید گیاهانی با قابلیت تولید انواع داروها و همچنین ترکیبات مفید و ضروری برای بدن شده‌اند، به عنوان یک مثال مهم در این بخش می‌توان به برنج طلایی اشاره کرد که دارای مقادیر زیادی بتاکاروتن (ویتامین A) کمبود این ویتامین در غذای مردم آسیای جنوب شرقی سالانه باعث بروز مشکلات چشمی و در موارد حاد کوری بسیاری از آنها بوده و تامین این ویتامین جزء چالش‌های جدی مردم محسوب می‌شود. با جایگزین کردن برنج معمولی (که غذای اصلی ساکنان آن مناطق است) با برنج طلایی، ویتامین لازم به غذا اضافه شده و جلوی ضررهای هنگفت جانی و مالی ناشی از کمبود آن گرفته می‌شود.

سال ۲۰۱۵، بیستمین سال تجاری سازی محصولات اصلاح شده ژنتیکی(تراریخت) بود. از زمان آغاز کشت ۱/۷ میلیون هکتاری، در سال ۱۹۹۶ تا ۱۷۹/۷ میلیون هکتاری تا ۲۰۱۵، افزایش قابل توجه ۱۰۰ برابری از شروع تجاری سازی بوده است. بنابرین محصولات تراریخت به عنوان سریعترین فناوری مورد پذیرش در تاریخ کشاورزی مدرن هستند.

روز چهارشنبه ۳ شهریورماه جاری، تعدادی از خبرگزاری ها، خبری را به نقل از یکی از اعضای محترم کمیسیون کشاورزی مجلس شورای اسلامی مخابره کردند مبنی بر آن که کمیسیون مذکور در بررسی بند مربوط به توسعه فناوری بومی–ملی محصولات گیاهی تراریخته در ایران، پس از بحثی مفصل به این نتیجه رسیده اند که نه تنها فناوری بومی ملی محصولات گیاهی تراریخته را از هر گونه پشتوانه‌ای در برنامه ششم توسعه کشور محروم نمایند، بلکه در اقدامی عجیب، مصوبه‌ای را گذرانده‌اند که در صورت تایید کمیسیون محترم تلفیق و تصویب در صحن علنی مجلس محترم و تایید شورای نگهبان به قانونی با محتوی ممنوعیت واردات، تولید و مصرف محصولات تراریخته در ایران تبدیل خواهد شد. پس از مخابره این خبر و در فاصله‌ای بسیار اندک، خبر دیگری مبنی بر ارسال نامه‌ای به رئیس محترم کمیسیون کشاورزی مجلس مخابره شد، منسوب به جمعی از اساتید دانشگاه، پزشکان، فعالان کشاورزی و سازمان‌های مردم نهاد مبنی بر مراتب قدردانی ایشان از این تصمیم متهورانه کمیسیون محترم کشاورزی مجلس! این دو خبر تحت عناوینی جذاب توسط گروهی هماهنگ و همدل از خبرگزاری‌ها دست به دست می‌شود و تا جایی پیش رفته است که در یکی از این سایت‌ها این گونه عنوان شده است که “کمیسیون کشاورزی واردات، تولید و مصرف تراریخته را ممنوع کرد!” اکنون از هلهله‌های شادی و هیاهوی رسانه‌ای عده‌ای به لحاظ پیشنهاد حکم اعدام فناوری مهندسی ژنتیک گیاهی در کشور توسط کمیسیون کشاورزی مجلس که بگذریم و از

وِثَره نامه گیاهان تراریخته(**وِثَره نامَندگان فرنیخته مجلس شورای اسلامی**)

نگاهی به یک مصوبه کمیسیون کشاورزی مجلس شورای اسلامی

فهرست منتشر نشده و مقام و منصب علمی آن جماعت استاد دانشگاه و پزشک و نخبه و سازمان مردم نهاد که بگذریم و از اهمیت و صداقت مشاورانی که کمیسیون محترم کشاورزی در تنظیم این طرح از مشورت آنها استفاده کرده است که بگذریم و از نامه چند ماه قبل ۳۰۶ متخصص شناخته شده حوزه‌های کشاورزی، منابع طبیعی و سلامت در تایید و حمایت از این فناوری که بگذریم، از چند سؤال نمی‌توان گذشت!

۱. با نگاهی مختصر به آمار واردات محصولات کشاورزی اساسی در سال ۱۳۹۴ به کشور مشاهده می‌شود که حداقل ۶۱۷۶ هزار تن ذرت، ۱۴۸۷ هزار تن کنجاله سویا، ۷۳۱ هزار تن روغن نباتی، ۱۸۴۷ هزار تن دانه‌های روغنی به کشور وارد شده است که بر اساس آمار معتبر بین‌المللی حداقل ۸۰ درصد آنها لاجرم تراریخته بوده است. حال اگر قرار است که دیگر تراریخته وارد نکنیم، چگونه می‌خواهیم این کمبود را در حوزه محصولات اساسی جبران کنیم؟ و جوابگوی مردم باشیم؟
۲. با نگاهی مختصر به آمار واردات محصولات کشاورزی خوراک دام در سال ۱۳۹۴ به کشور مشاهده می‌شود که حداقل ۱۶۶۸ هزار تن لوبیای سویا، ۶۱۴۴ هزار تن ذرت دامی، ۵۹ هزار تن کنجاله پنبه، ۵۱ هزار تن کنجاله کلزا، ۲۲۲۵ تن نخاله ذرت، ۵۹۵۸ تن کلزا، ۱۴۲۵ تن دانه پنبه، ۹۵۵۶ تن ذرت شیرین، ۱۹۷۸ تن ذرت و ۴۳۰ تن نشاسته ذرت، به کشور وارد شده است که بر اساس آمار معتبر بین‌المللی حداقل ۸۰ درصد آن لاجرم تراریخته بوده است. حال اگر قرار است که دیگر تراریخته وارد نکنیم، چگونه می‌خواهیم صنعت دامداری

و مرغداری مملکت را روی پا نگه داریم و جوابگوی مردم باشیم؟
۳. این همه محصول تراریخته‌ای که به کشور وارد شده است، طبیعتا به مصرف هم رسیده است! حال اگر قرار است که مردم دیگر محصول تراریخته مصرف نکنند! چه چیزی باید به جای آن مصرف کنند؟ اگر قرار است دامداری‌ها و مرغداری‌ها برای خوراک دام و مرغشان محصول تراریخته مصرف نکنند! قرار است به جای آن چه چیزی به خورد مرغ و دامشان بدهند؟

۴. اگر قرار است که دیگر تراریخته را وارد، تولید و مصرف نکنیم، تکلیف قانون ایمنی زیستی جمهوری اسلامی ایران مصوب مجلس شورای اسلامی چه می‌شود؟
۵. اگر قرار است که دیگر تراریخته را وارد، تولید و مصرف نکنیم، تکلیف نظر کارشناسی سازمان غذا و داروی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی کشور که متولی سلامت مردم است، چه می‌شود که ضمن تایید بی‌خطر بودن محصولات تراریخته با تشکیل کمیته ایمنی زیستی به طور تخصصی موضوع تامین سلامت مردم در کنار بهرمندی ایشان از فناوری تولیدات گیاهی تراریخته را نظام‌مند می‌نماید؟
۶. اگر قرار است که دیگر تراریخته را وارد، تولید و مصرف نکنیم، تکلیف نظر کارشناسی سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی وزارت جهاد و کشاورزی به عنوان متولی علوم کشاورزی مملکت چه می‌شود که ضمن تایید بی‌خطر بودن محصولات تراریخته با تشکیل کمیته بیوتکنولوژی به طور اختصاصی برنامه استقرار بومی– ملی محصولات گیاهی تراریخته را تدوین و تنظیم نموده است.

متن نامه در خواست تجدید نظر در مصوبه کمیسیون کشاورزی مجلس مبنی بر ممنوعیت محصولات تراریخته

جناب آقای دکتر علی محمد شاعری؛ رئیس محترم کمیسیون کشاورزی مجلس شورای اسلامی

اعضاء محترم کمیسیون کشاورزی مجلس شورای اسلامی
سلام علیکم،

پس از اهدای تحیات، مطلع شدیم که کمیسیون محترم کشاورزی مجلس شورای اسلامی در حاشیه بررسی لایحه برنامه ششم توسعه اقتصادی اجتماعی کشور مصوبه‌ای را به تصویب رسانده است که بر اساس آن واردات، تولید و مصرف محصولات تراریخته در ایران ممنوع شود. چنین مصوبه‌ای از این جهت ناباورانه است که در تصویب آن بر خلاف رویه متداول آن کمیسیون محترم، کوچکترین نظری از انجمن‌های علمی کشور خواسته نشده و به عواقب آن از جمله بروز بحران‌های اجتماعی ناشی از کمبود روغن نباتی و خوراک دام توجه نشده است. سروران مطلع هستند که تمام سویای موجود در بازار تبادل جهانی و نیمی از ذرت و کلزای موجود در بازار همگی تراریخته هستند. این سه محصول محل تامین بیش از ۹۰ درصد روغن نباتی مصرفی کشور و بیش از ۹۰ درصد خوراک دام و طیور کشور هستند. بدین ترتیب، در صورت تصویب و اجرای این قانون به فاصله دو تا سه ماه باید بحران ناشی از تصویب آن دامن جامعه را فرا بگیرد. علاوه بر این، تراریخته‌ها از کیفیت بهتری نسبت به انواع غیر تراریخته برخوردار بوده و مورد تایید مراجع معتبر بین‌المللی مانند سازمان بهداشت جهانی و مراجع ملی هستند. این مصوبه در کشوری انجام شده است که سابقه قریب به ربع قرن سرمایه‌گزاری در زمینه توسعه دانش فنی محصولات گیاهی تراریخته دارد، چند هزار نفر متخصص مهندسی ژنتیک گیاهی پرورش داده است، یک پژوهشگاه و یک پژوهشکده ملی تخصصی زیست‌فناوری دارد، چند محصول تراریخته فاخر آماده تجاری‌سازی دارد، قریب به بیست سال سابقه واردات و مصرف ایمن محصولات تراریخته دارد، از سرمایه انسانی بسیار ارزشمندی در حوزه محصولات تراریخته بهره‌مند است و خوشوق্তانه زیست فناوری آن از چنان جایگاه بین‌المللی ممتازی برخوردار است که پیشرفت‌های آن مورد مباحثات مقام معظم رهبری بوده و معظم له در آخرین ملاقاتشان با اعضای هیأت محترم دولت بر آن تاکید می‌کنند. ضمن احترام وافر به حق نمایندگان منتخب مردم در مجلس شورای اسلامی برای ورود به مهمترین بحث روز که متاسفانه با مطالب خلاف واقع برخی رسانه‌ها و مکاتبه یک انجمن غیر علمی همزمان شده است، به عنوان بخشی از بدنه علمی و تخصصی جامعه مدنی، شما عزیزان و منتخبان امین مردم را به التفات بیشتر به نظرات کارشناسی سازمان غذا و دارو، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، ستاد توسعه زیست فناوری معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری، انجمن‌های علمی ملی، پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست فناوری، پژوهشکده بیوتکنولوژی کشاورزی ایران و خانه کشاورز فراخوانده و استدعا داریم در مصوبه ممنوعیت واردات، تولید و مصرف محصولات تراریخته تجدید نظر فرموده و موضوع استقرار فناوری بومی – ملی محصولات گیاهی تراریخته را با لحاظ مشورت، ظرافت، دقت و درایت بیشتر مورد بررسی و تصمیم‌سازی قرار دهند.

والسلام.
انجمن ملی ژنتیک ایران، انجمن ملی بیوتکنولوژی جمهوری اسلامی ایران، انجمن ملی ایمنی زیستی ایران، انجمن ملی علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران، خانه کشاورز، پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست فناوری، پژوهشکده بیوتکنولوژی کشاورزی ایران، مرکز اطلاعات بیوتکنولوژی ایران، ستاد توسعه زیست فناوری کشور ۳۶۰ امضای اساتید، دانشیاران، استادیاران، مربیان و کارشناسان (ادامه دارد).

نگاهی به یک مصوبه کمیسیون کشاورزی مجلس شورای اسلامی

۷. اگر قرار است که دیگر تراریخته را وارد، تولید و مصرف نکنیم، تکلیف نظر کارشناسی معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری به عنوان متولی توسعه تجاری علم و فناوری در مملکت چه می‌شود که ضمن تایید بی‌خطر بودن محصولات تراریخته با تشکیل ستاد توسعه زیست‌فناوری و حمایت از شرکت‌های دانش بنیان مقدمه تولید محصولات تراریخته فاخر ایرانی را فراهم نموده است؟
۸. شاید قرار است هم وارد کنیم و هم مصرف کنیم، فقط نباید تولید کنیم! پس تکلیف مردم با هزینه کرد میلیارد‌ها تومان بیت‌المال برای توسعه دانش فنی محصولات گیاهی تراریخته طی بیست سال در کشور چه می‌شود؟ تکلیف دانش آموختگانی که با صرف میلیارد‌ها تومان بیت‌المال مملکت طی این بیست سال متخصص مهندسی ژنتیک گیاهی شده‌اند چه می‌شود؟
۹. شاید قرار است هم وارد کنیم و هم مصرف کنیم، فقط نباید تولید کنیم! پس "اقتصاد مقاومتی، اقدام و عمل" چه می‌شود؟! جامعه علمی کشور در حوزه بیوتکنولوژی از نمایندگان محترم مجلس شورای اسلامی استعدا دارد که به عنوان منتخبان و نمایندگان صالح مردم، حتما پاسخ این سئوالات را از کمیسیون محترم کشاورزی مجلس طلب کنند! بدیهی است که این حق مجلس است که به عنوان امین مردم، بند بند لایحه ششم توسعه اقتصادی و اجتماعی کشور را با نهایت دقت و وسواس بررسی و تنظیم و ترمیم نماید، ولی براستی بر کمیسیون کشاورزی مجلس شورای اسلامی چه گذشته است که چنین مصوبه‌ای را به تصویب رسانده است؟

دلیل اصلی وجود مخالفت ها در خصوص محصولات تراریخته

این تراریخته نیست!

با وجود سابقه بیش از ۱۵سال واردات محصولات ناگهان در ماه‌های اخیر متأسفانه شاهد تشدید هجوم‌ها و فعالیت‌های برنامه‌ریزی‌شده‌ی بر ضد محصولات حاصل از مهندسی ژنتیک در سطح کشور هستیم!!

یکی از مهمترین اهداف سیاسی کشورهای جهان افزایش امنیت غذایی است. به علت پیشرفته بودن و انحصار این فناوری شرکت‌های تولید کننده این محصولات در خارج از کشور به روش‌های مختلفی سعی دارند انحصار خود را حفظ کنند و یکی از این روش‌ها ترساندن مردم از فناوری، تشکیک در سلامت محصول، تهدید به ایجاد بحران سلامت و افزایش سرطان و...است که در کشور ما شاهد چنین مسائلی بر اساس یک برنامه هدفمند هستیم که با اشعار عوام‌فریبانه‌ای همچون "دانستن حق مردم است" و "ما نگران آینده کودکانمان هستیم" با استفاده از یک بودجه مشخص دریافت شده از منابع خارجی تلاش در عدم پذیرش این محصولات در کشور و مخالفت با تولید داخل هستند تا وابستگی کشور به بیگانه و افزایش واردات همان محصولات در داخل کشور باشند.

این در حالی است که مراکز علمی معتبر و دانشگاه‌های متعدد و مستقل و نیز نهادهای نظارتی بین‌المللی متعددی از جمله سازمان بهداشت جهانی و سازمان خواروبار جهانی به این نتیجه رسیده‌اند که محصولات تراریخته برای مصرف انسان و محیط زیست‌ایمن هستند که در

این خبرنامه به آن اشاره شد.

یکی دیگر از روش‌ها برای ممانعت از تولید محصولات تراریخته ارائه آدرس‌های برنامه‌ریزی‌شده‌ی بر ضد مشارکتی و تولید غذای سبز و عناوین مشابه است.

با توجه به آمار ارائه شده وضعیت منابع آب و خاک کشور ایران حائز رتبه اول فرسایش خاک در جهان شده است و سالانه ۱۷تن خاک در ایران از بین می‌رود که معادل یک میلی‌متر خاک است. این در حالی است که برای تشکیل همین مقدار خاک در ایران به حدود چهل سال نیاز است.

خاک‌های ایران از نظر ماده آلی بسیار فقیر هستند و هوموس خاک به طور متوسط کمتر از ۰/۴ است در حالی که متوسط جهانی بیش از ۲ درصد است. در عین تاکید بر اهمیت کشت ارگانیک در جای خود، اما اگر بخواهیم در زراعت منحصرا به سمت کشاورزی ارگانیک برویم تنها برای ۱۲ میلیون نفر از جمعیت کشور قادر به تولید غذا خواهیم بود و این در حالی که ایران پتانسیل تولید محصولات ارگانیک بیشتر را ندارد.

بیش از ۱۷۰ درصد از آب‌های تجدید پذیر کشور استفاده شده است که برداشت بیش از ۴۰ درصد در دنیا منع شده است. ما هم در حال از دست دادن منابع آبی خود هستیم و هم کیفیت آب باقی مانده به شدت کاهش یافته است و منابع آبی موجود شورتر شده‌اند.
با وجود سابقه بیش از ۱۵سال واردات

محصولات تراریخته از آمریکا و آرژانتین و برزیل و کانادا، ناگهان در ماه‌های اخیر متأسفانه شاهد تشدید هجوم‌ها و فعالیت‌های برنامه‌ریزی‌شده‌ی بر ضد محصولات حاصل از مهندسی ژنتیک در سطح کشور هستیم.

نمونه‌های برجسته‌ی این برنامه‌ها در انتشار مقالات در روزنامه‌های عمومی کشور، تحریک افکار عمومی، بهره‌برداری سوء از فرصت‌های رسانه ملی، انتشار جزوات، فیلم (دی وی دی) و در نهایت برگزاری همایش‌هایی با ظاهر علمی و با کمال تأسف در زیر چتر حمایتی دستگاه اجرایی غیر مرتبط و غیر متخصص شاهد بوده‌ایم.

هجوم‌های مذکور، پوسته‌ای به خود گرفته‌اند حاکی از دلواپسی و نگرانی از سلامت مردم و محیط زیست می‌گویند می‌خواهیم مردم بدانند که محصولات حاصل از مهندسی ژنتیک، سرطانزا هستند (!!!)، حساسیت‌زا هستند (!!!)، تنوع زیستی را نابود می‌کنند(!!!)، در تمام دنیا مجوز کشت و مصرف ندارند(!!!)، اروپا آنها را تحریم کرده است(!!!)، و اسراییل (منظورشان رژیم غاصب صهیونیستی است) نیز آنها را مصرف نمی‌کند!.

جالب آنکه رئیس سازمان حفاظت از محیط زیست را مأوا، مأمن و تربیون یکطرفه‌ی خود یافته‌اند.

البته با شناختی که از پیچیدگی برنامه‌های دشمنان نظام بر علیه کشورمان به راحتی در پشت صحنه محرکین اصلی این هجوم دست‌های پنهان دشمنان نظام و کسانی که

این تراریخته است.

از واردات سود می برند را می توان یافت. کشور در صورت عدم امکان تولید چاره ای جز واردات ندارد و در صورت عدم واردات گرسنگی و فقر و در نهایت شورش عمومی در پی خواهد داشت

و در صورت واردات منافع کشورهای اصلی تولید کننده مانند آمریکا و کانادا تامین شده است. البته باید در نظر گرفت که مخالفین دو یا چند گروه هستند. یک گروه رفتار مشکوک دارند و علی رغم بیسودی و عدم اطلاع از گیاهان تراریخته (اگر فعالیت علمی درخشانی داشته باشند که ندارند و CV آنها به راحتی قابل بازیافت و مطالعه است)، هیچ ارتباطی به گیاهان تراریخته ندارد.

گروه دوم موضوع را بیشتر سیاسی کرده و از این منظر برای گروه خود و یا مجله سایت خود می خواهند خواننده‌ای و بیننده‌ای دست و پا کنند. جالب است بدانیم در این هجوم هر یک از گروه دوم با خیال راحت تیشه به ریشه منافع ملی و آینده کشور می‌زند و احتمالاً قربتالی‌الله. نگاهی به نحوه استفاده از الفاظ و کلمات این را نشان می‌دهد. شدت مخالفت‌ها به شدت ناشیانه ولی عوام پسندانه می‌باشد. اگر ادعا کنیم که در راستای پیشرفت کشور دشمن بیکار نمی‌نشیند و با استفاده از نیروهای داخلی دانشمندان هسته‌ای را ترور می‌کند، همین رفتار به گونه‌ای دیگر در عرصه‌های مختلف رشد و بالندگی کشور خودنمایی کرده و خواهد کرد و فقط باید مسئولین هوشیار باشند و به راحتی فریب نیرنگ و دوست‌نمایی

دشمنان را نخورند.

دشمن از نیروهای به ظاهر موجه نظام هم استفاده خواهد کرد و بسیاری از این مخالفین خود نمی‌دانند در دام دشمن و برای دشمن سینه چاک می‌کنند.

ساده‌اندیشی است اگر ما فکر کنیم در مسیر اقتصاد مقاومتی و خودکفایی کشور و بی اثر کردن تحریم‌های دشمن آنها بیکار می‌نشینند (شاید لازم باشد گفته شود که هر سه نفر اصلی میداندار مخالفت با گیاهان تراریخت هیچ خدمت برجسته‌ای در کارنامه خود در مسیر خودکفایی کشور و اقتصاد مقاومتی ندارند ولی زیبا حرف می‌زنند هر چند حرف‌های خوبی بیان نمی‌کنند)!!

فناوری زیستی و به صورت ویژه، محصولات حاصل از فناوری مهندسی ژنتیک، تنها علم و فناوری موجود در جهان است که در کلیه مراحل از آزمایشگاه تا سفره از استانداردهای علمی و قوانین دقیق در سطح بین‌المللی برخوردار است. نتیجه و عصاره‌ی این مقررات و استانداردها آن بوده که این فناوری نه تنها سریع‌ترین فناوری پذیرفته شده در جهان بوده است، بلکه حتی یک مورد اثبات شده مبنی بر وجود هرگونه مخاطره‌ای وجود نداشته است. هزاران مطالعه و مدرک علمی منتشر شده در مجلات معتبر، سلامت این محصولات و مجلات معتبر، سلامت این محصولات و حتی برتری آنها بر محصولات سنتی را نشان داده‌اند.

مقام معظم رهبری مکرراً در فرمایش‌ها، دستورات و سیاست‌های کلی ابلاغ شده، خوداتکایی، پیشرفت علمی و توسعه بیوتکنولوژی در کشور را با اهمیت دانسته‌اند. ایشان ضمن تقریر از فعالیت‌های مهندسی ژنتیک، بزهای تراریخته در پژوهشگاه رویان زیر نظر مقام معظم رهبری هدایت می‌شود. سند نقشه جامع علمی کشور، دستیابی به سهم ۳ درصدی از بازار محصولات زیست‌فناوری در جهان را هدف‌گیری کرده است.

سند ملی زیست‌فناوری کشور، تجاری‌سازی محصولات تراریخته و توسعه کشت آنها را مورد تأکید قرار داده، و همگام با قانون ملی ایمنی‌زیستی، آن را به هدف و وظیفه دستگاه‌های اجرایی مربوطه به ویژه وزارت جهاد کشاورزی تبدیل کرده است. با این همه، آشکارا بر طبل مخالفت با این اسناد بالادستی کوبیده، اکاذیبی را به قصد تشویش اذهان عمومی منتشر می‌کنند.

مخالفت‌های یادشده مدعی است که اتحادیه اروپا این محصولات را نمی‌پذیرد و در مقام استدلال به گفته‌های افراد غیرمسئول استناد می‌کنند.
بطلان این ادعا را به سادگی می‌توان تحقیق کرد. مرجع ایمنی غذایی اروپا (EFSA; www.efsa.europa.eu) که صدور مجوز محصولات تراریخته برای ۲۸ کشور عضو اتحادیه اروپا را بر عهده دارد تاکنون بیش از

۷۰ مجوز تراریخته را برای تولید و مصرف در این قاره صادر کرده است. با این وجود، حتی در صورتی که کشوری اجازه تولید یا حتی مصرف محصولی را ندهد، این به معنای عدم سلامت این محصولات نیست و صد البته که نمی‌تواند مستمسک مخالفت با این محصولات در کشور ما قرار گیرد. زیرا تصمیم‌گیری در این خصوص در هر کشور، علاوه بر جنبه‌های بهداشتی (که اثبات شده است که این محصولات فاقد مشکلات سلامتی هستند) به برخی جنبه‌های اقتصادی، اجتماعی و حتی سیاسی وابسته است.

همانطور که عنوان شد کشور ما در حال حاضر سهم بزرگی از کالری مصرفی مردم خود را از خارج از کشور و از طریق واردات محصولات کشاورزی تولید شده در سایر کشورها تأمین می‌کند که بخشی از آن شامل محصولات مهندسی ژنتیک شده است. بر اساس نتیجه تحقیق و

تولید این محصولات در کشور در نهایت به سود چه کسی تمام می‌شود؟ آیا در حالی که صد در صد برخی محصولات مانند سویا و روغن سویا تراریخته هستند، می‌توان مانع واردات محصولات مشابه خارجی شد؟ آیا جلوگیری از تولید این محصولات در کشور به تحقق اهداف اقتصاد مقاومتی کمک می‌کند؟ آیا باعث کاهش وابستگی در تأمین امنیت غذایی می‌شود یا افزایش آن؟ آیا باعث تقویت مافیای واردات و از جمله واردات آفت‌کش‌های شیمیایی می‌شود؟ آیا سلامت مردم و محیط زیست اینگونه تأمین می‌شود؟ پاسخ‌ها برای همگان روشن است.

برخی دلایل مخالفت را می‌توان به عوامل منفعت طلبی اشاره کرد. وارد کننده‌های محصولات تراریخته و سموم گیاهی سود فراوانی را با تولید داخل از دست خواهند داد. بیشتر مخالفت‌های داخلی

پاسخ: فتوشاپ و دیگر هیچ!

هیچ دانه ای تراریخته ای حاوی DNA حیوانات نیست! حقیقت را بیابید.

No GMO crops you eat contain animal DNA. Get facts, not fish tales, at GMOAnswers.com

تفحص مجلس شورای اسلامی در انتهای دولت دهم سالیانه بیش از سه میلیارد دلار محصولات تراریخته از خارج وارد کشور شده است. مقدار این واردات، هر اندازه که باشد، به معنای وابستگی کشور به بیگانگان برای تأمین امنیت غذایی است. واضح است که این وضعیت کاملاً در تضاد با سیاست‌های اقتصاد مقاومتی است که توسط رهبر معظم انقلاب ابلاغ شده‌اند. پرسش اساسی این است که در شرایطی که نیاز غذایی کشور در داخل تأمین نمی‌شود و در این شرایط، واردات مواد غذایی آن هم در حجم انبوه نیز اجتناب‌ناپذیر است، تولید محصولات مهندسی ژنتیک شده با فناوری داخلی به اجرای سیاست‌های اقتصاد مقاومتی کمک می‌کند یا تکیه بر روش‌های سنتی تولید یا واردات محصولات تراریخته بیگانه؟ پاسخ، روشن است.

پیشرفت‌های زیست‌فناوری کشور

موجب حیرت و ترس دشمنان نظام شده است. یکی از این رشته‌ها (که به‌علت غفلت بدخواهان) رشد خوبی در کشور داشته است و کشور توانسته است داروهای زیست‌فناوری و یا تراریخته خود را به کشورهای اروپایی و غیراروپایی صادر کند و یا انتقال فناوری بدهد، در همین حال این افراد به‌ظاهر خیرخواه سریع متوجه این پیشرفت شده و تمامی تلاش خود را به‌کار برده‌اند و می‌برند تا در یکی دیگر از رشته‌های بسیار مهم و سرنوشت‌ساز و حیاتی یعنی تأمین غذای کافی، سالم، عاری از سموم خطرناک، خودکفا کننده کشور، پیش‌برنده و یا تأمین کننده بقای دیگر صنایع مانند مرغداری و ... رشد نداشته باشیم و وابسته به خارج باقی بمانیم. بخش زیادی از مطالب رسانه‌ها درباره محصولات تراریخته جهت‌دهی شده یا دروغ است. مانند اینکه گفته می‌شود فرانسه کشت و مصرف محصولات تراریخته را ممنوع کرده است.

صفحه ذیل مشتمل بر تاریخچه اقدامات ضد تراریخته از سوی برخی گروه‌های تندرو مانند حزب صهیونیستی صلح سبز در فرانسه است که بعضاً با موفقیت همراه شده است. تنها در سال ۲۰۰۸ فضاسازی رسانه‌ای مسئولان دولتی را به مقابله با یک نوع ذرت تراریخته در فرانسه واداشت که پس از مدت کوتاهی دادگاه عالی فرانسه با قاطعیت این اقدام را غیر قانونی اعلام و لغو کرد. با مطالعه تاریخچه قوانین فرانسه در این باره مشخص می‌شود مراجع علمی و قضایی فرانسه بارها هر گونه ادعا علیه تراریخته را رد کرده‌اند و مصرف آن را مجاز دانسته‌اند.

اینکه علیه تراریخته دروغ گفته می‌شود برای شما عجیب نیست و نمی‌پرسید منشأ این همه دروغ کجاست؟ آیا کسی نیست که بگوید انتقال ژن از طریق دهان دروغ است؟ آیا کسی نیست که بگوید سرطان گرفتن موش سرالینی به دلیل غذای آلوده نیست بلکه سرالینی از آنکو ماوس هاروارد بدون رعایت روش تحقیق صحیح استفاده کرده است؟

چرا در برخی کشورهای اروپایی محدودیت‌هایی در این باره وجود دارد؟

ریشه جنجال‌ها در اروپا چیست؟ پروفیسور کریستین نوسلین ولهارد دانشمند آلمانی دارای نوبل پزشکی (۱۹۹۵)، با تأکید بر غیرعلمی بودن ادعا‌های رسانه‌ها در این باره می‌گوید: به اکثر آلمانی‌هایی که از مصرف محصولات تراریخته هراس دارند گفته شده با خوردن این محصولات ژن خاصی به بدن آنها منتقل خواهد شد. در حالی که این از نظر علمی کاملاً غیر منطقی است و هرگز ژنی از گوشت گاو یا گیاهان نتوانسته به ژنوم انسان داخل شود.

این استاد آلمانی منشأ ایجاد این هراس ها را گروه های قدرتمندی مانند حزب سیاسی صلح سبز می‌شمارد. این حزب [که در اغلب کشورهای جهان نفوذ دارد] متعصبانه و بدون توجه به حقایق علمی راجع به محصولات تراریخته زیست فناوری سبز را در عمل به یک تابوی اجتماعی بدل کرده است. وی درباره آسیب هایی زیست فناوری هراسی به آلمان وارد کرده می‌گوید: از حیث عملی عرصه به قدری برای دانشمندان زیست فناوری تنگ شده است که عملا دیگر هیچ جایی برای عملی کردن ایده ها و پژوهش های علمی دانشمندان زیست فناوری در آلمان وجود ندارد. مزارع آزمایشات به طور مستمر توسط گروه های افراطی نابود می‌شود و کار مؤثری درباره آن انجام نمی‌گیرد. حتی دانشگاه ها دوره آموزشی خود را به خاطر خشونت های گروه های فشار و نابودی مزارع آن لغو می‌کنند. پی‌آمد این شیوه آن است که آلمان به دست خود دانشمندان زیست فناوری خود را به کشورهای دارای فضای علمی کوچ داده است چرا که در آلمان هیچ آینده‌ای برای آنها متصور نیست.

بله در آلمان محدودیت قانونی وجود ندارد ولی برخی عناصر از روش های دیگر برای القای تفکر خود استفاده کرده‌اند. این دقیقا جریانی است که پیش از این با روشی مشابه تحت تاثیر عوامل خارجی در کشور هند فعال شده است. دخالت این عوامل به قدری بود که سال گذشته دولت این کشور را به عکس‌العمل و تصویب قوانین سختگیرانه راجع به کمک های خارجی به گروه های داخلی واداشت.

پس از آنکه مانموهانگ سینگ نخست وزیر هند در سخنانی، تحریک مردم هند با سوء استفاده از شعار حفاظت از محیط زیست را یکی از کار ویژه های آمریکا دانست، دولت هند با تصویب قوانین جدید در این باره مجوز تعدادی از سازمان های غیردولتی را که کشورهای غربی به آنها کمک مالی می‌کردند لغو کرد. مجموع این کمک ها سالانه حدود دو و نیم میلیارد دلار بود. دولت و بخش خصوصی آمریکا

از جمله سازمان امریکایی جهان یهود،۱ صندوق جهانی پشتیبانی سبز،۲ سازمان بین المللی همدردی،۳ خدمات بین المللی جمعیت ۴ و بنیاد بیل گیتس ۵ در صدر فهرست پشتیبانان مالی سازمان های غیردولتی هند قرار داشتند.

مقامات هندی در تبیین قوانین جدید اعلام کردند: «دولت مخالفتی با انتقاد ندارد اما هنگامی که تحت تاثیر کمک ها و جریانات خارجی برای نقد سیاست های جاری استفاده می‌شود، مسئله پیچیده می‌شود و پی بردن به توطئه ها مشکل می‌شود. بنابراین استفاده از پشتیبانی های خارجی هنگامی موجه است که در جهت منافع کشور باشد.»

از نظر شما دو و نیم میلیارد دلار کمک خارجی به ان جی اوهای ضد فناوری هسته ای و زیست فناوری برای چیست؟

هیلاری کلیتون پاسخ این سوال را داده است. وی در کتاب خاطرات خود (Hard choices) راجع به سواستفاده از محیط زیست برای پیشبرد اهداف امریکا در کشورها می‌نویسد به دلیل نعمت اینترنت به ویژه شبکه های اجتماعی، شهروندان و نهاد های مردمی دسترسی بیشتری به اطلاعات دارند و امکان بیشتری برای اظهار نظر یافته‌اند. هم اکنون حتی حکومت های فردسالار مجبور هستند به انتظارات مردم خود توجه کنند. برای امریکا مهم است که علاوه بر ارتباط با دولت ها، ارتباط قوی با مردم کشورها برقرار کند. این امر به تحقق اهداف و ارزش های ما در مواردی که دولت ها با ما همراه نیستند کمک می‌کند. در موارد زیادی، نهاد های مردمی و مدنی می‌توانند موجب پیشرفت های (مورد نظر آمریکا) در داخل کشورها شده‌اند.

آنها با فساد مبارزه می‌کنند جنبش های مردمی را سازمان دهی می‌کنند و توجه ها را به مسائلی چون محیط زیست، حقوق بشر و نابرابری اقتصادی جلب می‌کنند. از امریکا انتظار می‌رود از آغاز به قوت در کنار آنها باشد و تلاش های آنها را ترغیب و حمایت کند. (خاطرات

هیلاری کلیتون، ص۴۶) تغییر در برمه نیز از اعتراض گسترده به سوءاستفاده از محیط زیست و اقتصاد آغاز شد. در چین نیز پدیده مشابهی را برای اعتراض ضد آلودگی زیست محیطی مشاهده می‌کنیم. آنچه تنها یک اعتراض عادی به نظر می‌رسد می‌تواند به سرعت به شکل دیگری به خود بگیرد... و انتظارات عمومی برای تغییرات بنیادی تر را موجب شود. این بخشی است از آنچه من «حقوق بشری را به واقعیات بشری» تبدیل کردن می‌نامم. (خاطرات هیلاری کلیتون، صص ۱۰۲-۱۰۱

امریکا از دهه هفتاد به محدود کردن پژوهش های ژنتیک و جریان سازی علیه آن در دیگر کشورها اندیشیده است. این کشور در سال ۱۹۷۴ کمیته ای تشکیل داد که مقرر نمود کنفرانسی بین المللی تشکیل شده و به جهان اعلام شود «تا هنگامی که خطرات بالقوه ژنتیک بهتر شناخته نشده است. دانشمندان سراسر جهان در این حوزه آزمایشات را متوقف کنند.» این کنفرانس در سال ۱۹۷۵ در آسیلومار کالیفرنیا برگزار شد (The Asilomar Conference on Recombinant DNA) و خطوط راهنمایی را با همین هدف منتشر نمود. سال ها بعد برخی دانشمندان به شدت نسبت به آسیب های جریان تبلیغاتی ناشی از کنفرانس مذکور ابراز عصبانیت کردند زیرا خلاف ادعاهای مطرح در کنفرانس برای ایشان ثابت شد. در ایران نیز در دهه اخیر مشاهده شده است که جریانی غیرعلمی در حوزه زیست فناوری پیگیری این خط رسانه ای است و برنامه مشابهی برای کشور ما نیز وجود دارد. در واقع، یکی از مصادیق تلاش مورد اشاره رهبری از سوی دشمن برای جلوگیری از پیشرفت علمی و اقتصادی کشور در حوزه زیست فناوری بوده است. ایشان در دیدار اساتید دانشگاه ها می‌فرمایند: «امروز کشور نیازمند یک جهاد علمی است. معنای جهاد فقط تلاش نیست. در مفهوم اسلامی، جهاد عبارت است از آن تلاشی که در مقابل یک دشمن است، در مقابل یک خصم است. هر تلاشی جهاد نیست. مواجه ی با یک معارض است.

درد معارضه هایی می‌شود، باید این معارضه ها را در هم بشکنیم.» (۱۴۰۶/۱۳۸۹) «یک رکن مهم این ایستادگی، علم است... دشمن ما از این مرکز قدرت افزائی غافل نیست و غافل نخواهد بود.» (۰۲/۰۶/۱۳۹۰) «ما این طرف دنیا حرف های حق زیادی داریم. اما احتیاج به یک چیز دیگری هم داریم و آن، عبارت است از «قدرت بین المللی» تا بتوانیم به آرمانهای مان برسیم. این قدرت را – قدرت اقتصادی، سیاسی و نفوذ فرهنگی – چطور به دست آوریم؟ پایه و مایه همه اینها، قدرت علمی است. یک ملت، با اقتدار علمی است که می‌تواند سیاست برتر و دست والا را در دنیای سیاسی حائز شود.

یکی از استراتژی های نظام سلطه این است که نگذارند کشور های تحت سلطه دارای علم شوند چون می‌دانند علم ابزار قدرت است. یقین بدانید یکی از چیزهایی که امروز مورد توجه سرویس های اطلاعاتی است این نکته است که ببینند چگونه می‌توانند دانشجوی بیدار و دانشگاه آگاه ایرانی را از آن راهی که می‌تواند به اعتلای کشور بینجامد، منصرف کنند و مانعش بشوند.» (۸۴/۱۰/۲۹)

بر اساس آنچه گفته شد نمی‌توان درباره جریان هایی که در جهت مخالفت با یک علم یا فناوری عمل کرده و ادعاهای غیرعلمی خاصی را ترجمه و تکرار می‌کنند صرفا به عنوان یک نظر نگرست و تنها حفظ نگاه کاملا علمی در این حوزه تضمین کننده استقلال و حاکمیت و پیشرفت کشور خواهد بود. ابزار این جریان ایجاد هراس نسبت به زیست فناوری و طرح ادعاهای سطحی و غیرعلمی برای القای خطرناک بودن این فناوری است. این رویکرد به زیست فناوری محدود نمی‌شود و در مورد سایر فناوری های مدرن ابراز می‌شود اما از آنجا که در عصر زیست فناوری واقع شده ایم و این دانش در قله فناوری های پیشرفته آینده قرار دارد و تسلط بر آن تعیین کننده قدرت سیاسی و اقتصادی آینده کشور ها خواهد بود، هجمه بیشتری را در این حوزه شاهدیم.

پنبه تراریخته چیست؟

رابطه آن با توسعه مکران و اقتصادمقاومتی

را عمال کرد. در نتیجه عامل اصلی رونق

اقتصادی منطقه یعنی کشت پنبه وکارخانه پنبه پاک کنی موجود در ایرانشهر از گردونه اقتصادی خارج شد و کشاورزان و کارگران بیکار شده و برای ارتزاق خود و خانواده خود ناگزیر از روی آوردن به تجارت غیرقانونی و سایر روش های غیرمولد شدند. در نتیجه سطح زیر کشت پنبه در سال های اخیر به زیر ۹۰ هزار هکتار کاهش پیدا کرده و موجب شده است تا:

- ایران مجبور باشد سالیانه ۶۰ هزار تن پنبه وارد کند که اخیرا نوع تراریخته آن را از پاکستان وارد می‌کند.
- مصرف سموم شیمیایی در اراضی کشت پنبه افزایش چشمگیری داشته باشد.
- میانگین عملکرد کشور به زحمت به دو تن در هکتار برسد.
- منطقه مکران همچنان دچار بحران تولید

تولید داروهای نو ترکیب در گیاهان تراریخته و اقتصاد مقاومتی

مالی به ویژه در شرایط دفاعی یا سوانح طبیعی می‌تواند فلج کننده باشد.

اخیرا این امکان بوجود آمده است که از طریق تراریخته کردن، آلبومین را در سلول های مخمر یا در دانه برنج تولید کرد. این روش دارای مزایای بسیاری به شرح زیر است.

- آلبومین تولید شده در دانه برنج نیازمند جمع آوری خون و جداسازی پلاسما و ارسال آن به خارج نیست و می‌تواند در داخل کشور تولید می‌شود.
- آلبومین تولید شده با خلوص ۹۹/۹۹۹۹ درصد بوده و ناخالصی آن منشاء گیاهی دارد و به هیچ عنوان موجب انتقال بیماری هایی مانند ایدز (که در آلبومین متداول متحمل است) نمی‌شود.

- افزایش ظرفیت تولید آلبومین به روش تراریخته ساده است، کافی است مساحت زیرکشت برنج تراریخته تولید کننده آلبومین اضافه شود و نیازمند ساخت کارخانه و کارگاه جدیدی نیست
- موجب تقویت دانش بنیانی، درون زادی و برون نگری می‌شود و کشور را از جنبه این داروی حیاتی بی نیاز می‌کند.

و اشتغال باشد.

- با این توضیح، و در صورت تولید پنبه تراریخته در ایران که کاملا آماده ارائه به بازار بوده و در حال حاضر در سطح محدود آزمایش مزرعه ای (حدود ۱۰ هکتار) تولید می‌شود نتایج زیر متصور است
- چون این نوع پنبه نسبت به کرم سرخ پنبه و کرم غوزه پنبه مقاوم است هم می‌تواند در منطقه مکران کشت شود و هم در سایر جاهای کشور.

- توسعه کشت پنبه در منطقه مکران موجب ایجاد شغل هم برای کارخانه پنبه پاک کنی و روغن کشی و تولید کنباله برای دام خواهد شد و هم بازار کار برای کشاورزان ایجاد می‌کند.

- عملکرد پنبه تراریخته ای در حال حاضر درخواست تولید آن در ایران وجود دارد بیش از ۴ تن در هکتار (حداقل دو برابر پنبه های

بزرگ ترین خود مصرفی مصرف کننده محصولات تراریخته جهان در آمریکا

آن دسته از محصولات تراریخته ای که پس از فرآوری مورد استفاده مردم قرار می‌گیرند، بسیار بیشتر بوده و از ۵۲ تا ۹۷ درصد متغیر است. برای مثال حدود ۹۴ درصد از شکر تولید شده از چغندر قند تراریخته در آمریکا به مصرف داخلی می‌رسد. همچنین ۹۹ درصد محصول یونجه تراریخته تولید شده در آن کشور نیز در داخل امریکا به مصرف خوراک دام می‌رسد.

لازم به توضیح است که پیش از این برخی از مخالفین ناگاه محصولات تراریخته چنین وانمود می‌کردند که آمریکا به عنوان بزرگ ترین تولید کننده محصولات تراریخته در جهان، از مصرف این محصولات خودداری کرده و تمام محصول تولیدی خود را به کشورهای فقیر و در حال توسعه جهان صادر می‌کند!

غیر تراریخته متداول) است.

- مصرف سم حشره کش به سمت صفر سیل خواهد کرد.

بخشی از روغن نباتی و کنباله دام وارداتی کاهش خواهد یافت و پنبه می‌تواند و محیط زیست سالمتری به ارمغان خواهد آورد در طی مدت ۳ سال به خود کفایی قطعی رسیده و پس از آن حتی صادر شود.

توسعه سطح زیر کشت پنبه موجب گرفتن آن در تناوب با گندم شده موجب کاهش آفات و بیماری های گندم و افزایش تولید گندم نیز می‌شود.

در حال حاضر بیش از ۶۸ در صد کل مساحت زیر کشت پنبه جهان اختصاص به کشت همین نوع پنبه تراریخته دارد. کشور هندوستان با ۱۳ میلیون هکتار سطح زیر کشت پنبه تراریخته و پاکستان با ۲٫۹ میلیون هکتار پنبه تراریخته در جوار ایران تقریبا تمام مساحت زیر کشت پنبه خود را به کشت پنبه تراریخته اختصاص داده و از فواید زیست محیطی و اقتصادی آن بهره میبرند. اخیرا سازمان حفظ نباتات مجوز واردات پنبه از پاکستان را صادر کرده است که تماما تراریخته است.

نامه سرگشاده ۱۱۰ برنده جایزه نوبل خطاب به صلح سبز (Greenpeace) و دولت های جهان در حمایت از گیاهان تراریخته

**قاضی زاده هاشمی: بر روی محصولات تراریخته در کشور همانند
موضوعات پزشکی تحقیقات آزمایشگاهی صورت می گیرد**

**وزیر بهداشت: نباید مردم را ترساند و حاشیه سازی کرد و کارشناسان
نظرات شخصی خود را وارد رسانه ها نکنند.**

تأکید؛ عضو هیئت رئیسه مجلس شورای اسلامی و عضو کمیسیون بهداشت بر ضرورت تولید داخلی محصولات تراریخته:

ارزان تر است
بیشتر سرم ها و واکسن هایی که در حال
تولید آن هستیم، نوعی کار تراریخته بر
روی حیوانات است چون بشر امروز به
این علم نیاز دارد؛ در کویر مرکزی اگر
بخوایم کشتی انجام دهیم و یک گیاه
مقاوم در برابر شوری خاک تولید کنیم،
باید برویم یک گیاه که موجود است را از
یک دشت به دشت دیگر وارد کنیم که این
کار ممکن است. در رابطه با محصولات
تراریخت در تمام دنیا توانسته اند ثابت
کنند و بگویند این محصول دقیقاً چه
بیماری یا مشکلی را ایجاد می کند؛
اروپایی ها دارای استانداردهای متفاوتی
هستند و استاندارد آنها «ایجابی» است
به علاوه این که میانگین بارندگی آنها
بالای هزار میلیمتر است و مثل ایران
مشکل تامین غذا و منابع مالی ندارند؛ آنها
محصولات آرگانیک هم زیاد دارند.
* ما اگر از محصولات تراریخته استفاده
نکنیم راه دوم آن استفاده از سم و کود
است نه استفاده از محصولات ارگانیک.

دکتر سید امیر حسین قاضی زاده هاشمی
عضو هیئت رئیسه مجلس شورای اسلامی
و عضو کمیسیون بهداشت: در حال
حاضر، در سطح دنیا، محصولاتی که به
صورت انبوه تولید می شوند، تراریخته
هستند و غذای دنیا بدون محصولات
تراریخت قابل تأمین نیست و درباره این
مسئله، به لحاظ اقتصادی مناقشه ای نیست
و موضوع اصلی نیز اقتصاد است.
محصولات تراریخته در دنیا ۳۰ درصد
ارزانتر از محصولات معمولی است؛
چرا؟ آب که همان آب است و زمین هم
همان زمین است اما چون این محصولات
تراریخت است و با آب کمتر و زمین
نامناسب به طور انبوه تولید می شود پس

هزار کودک را در سراسر جهان تحت تأثیر
قرار می دهد. نیمی از این کودکان پس از
گذشت ۱۲ ماه از شروع نابینایی می میرند.
نویسندگان نامه ی مزبور ضمن متهم کردن
مخالفان سازمان یافته مهندسی ژنتیک به
"جنایت علیه بشریت"، مدعی شده اند که
سازمان های مخالف توسعه روش های
مدرن به نژادی گیاهی (به سرکردگی کمپین
صلح سبز) با انکار مکرر واقعیات و مخالفت
غیرمنطقی با ابداعات بیوتکنولوژی در
کشاورزی، از تخریب غیرقانونی پروژه های
تحقیقاتی و آزمایشات مزرعه ای گیاهان
تراریخته حمایت می کنند. در نامه ی
سرگشاده ی یاد شده که به امضای ورنر آربر
و ادموند فیشر، از دانشمندان برجسته ی
سوئیس نیز رسیده است، آمده که تاکنون
حتی یک مورد تأیید شده از اثرات سوء
سلامت این محصولات بر روی انسان و یا
دام گزارش نشده است و تفاوتی در مفید
بودن این محصولات با تولیدات طبیعی برای
سلامتی انسان وجود ندارد.

درخاتمه، نویسندگان نامه ی مزبور از جامعه
بین المللی و دولت های جهان خواسته اند تا
از تمام قدرت خود جهت مقابله با اقدامات
کمپین صلح سبز و سرعت بخشیدن به
روند دستیابی کشاورزان به تمام ابزارهای
بیولوژی مدرن، خصوصاً بذره های اصلاح
شده ژنتیکی استفاده نمایند.

اسامی ۱۱۰ برنده جایزه نوبل حامی
محصولات کشاورزی تراریخته (GMOs)
در آدرس <http://paatt.ir/?p=190> درج شده
است.

بیش از ۱۰۰ دانشمند برنده ی جایزه ی نوبل
در سراسر جهان با انتشار نامه ی سرگشاده ای
خطاب به کشورهای عضو سازمان ملل، روز
پنجشنبه ۱۰ تیرماه ۹۴ (۳۰ ژوئن ۲۰۱۶)،
از دست اندرکاران کمپین محیط زیستی
"صلح سبز" خواستند تا به مبارزه ی خود
علیه مهندسی ژنتیک و تولید محصولات
اصلاح شده ی ژنتیکی پایان دهند. این
نامه پیرو گزارش سازمان غذا و کشاورزی
ملل متحد (FAO) که خواستار افزایش دو
برابر تولید محصولات غذایی تا سال ۲۰۵۰
برای مبارزه با گرسنگی در جهان شده بود،
تنظیم شده است. این دانشمندان با اشاره به
اینکه صلح سبز یکی از فعال ترین نهادهای
ضد مهندسی ژنتیک است، می گویند که
متولیان این سازمان با راه اندازی تبلیغات
علیه تولیداتی مانند برنج طلایی، مانع ورود
این محصولات به چرخه ی غذایی جهان
می شوند. به اعتقاد برندگان جایزه ی نوبل،
این نوع برنج که به آن ژن ویتامین آ افزوده
شده است، می تواند از میزان گرسنگی و
مرگ و میر ناشی از کمبود ویتامین آ در
جهان به گونه ای چشمگیر بکاهد. بر طبق
تخمین سازمان بهداشت جهانی، ۲۵۰ میلیون
نفر در جهان، شامل ۴۰ درصد از کودکان
زیر پنج سال در کشورهای در حال توسعه از
عارضه ی کمبود ویتامین آ رنج می برند. آمار
رسمی یونسف نیز نشان می دهد که سالانه
یک تا دو میلیون مرگ قابل پیشگیری در
نتیجه کمبود ویتامین آ در جهان رخ می دهد.
این عارضه خود عامل اصلی نابینایی در
دوران کودکی است و سالانه ۲۵۰ تا ۵۰۰